

РЕШЕНИЕ

№ 1384

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **101** по описа за **2021** година докладвано от съдия Жанета Малинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 от АПК, във вр.чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Г. К., чрез адв. Б. Б. срещу РЕШЕНИЕ № 20241113 от 02.11.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 11-ти състав, постановено по НАХД № 13535/2020г.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон- отменително основание по чл.348, ал.1,т.1 от НПК. Твърди се, че въззивният съд е извършил неправилна преценка на установената фактическа обстановка, както и, че е извел неправилни изводи за законосъобразност на оспореното НП.. Касаторът моли да се постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение и да се отмени изцяло НП № 23-003139 от 24.07.2020г. издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

Ответникът - Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ се представлява от юрк. В., който оспорва касационната жалба, а по същество, моли да се отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две инстанции.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за

неоснователна и дава заключение, че същата трябва да бъде оставена без уважение. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIV касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, при спазване на чл.218 и чл.220 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

С решение № 20241113 от 02.11.2020г., постановено по АХД № 13535/ 2020г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 11 – ти състав е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 23-003139 от 24.07.2020г., издадено от директора на Дирекция „ Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл.416 ал.5, във вр.чл.414, ал.1 от КТ на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. Г. К. е наложено административно наказание –имуществена санкция в размер на 1 500 лева ,за нарушение по чл.303, ал.3 от КТ.

За да постанови този резултат, първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП, на формално процесуално основание. Разглеждайки спорът по същество, в съответствие с разпоредбата на чл. 314 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, съдът е приел за доказано административното нарушение, предмет на оспореното НП, а наказанието–законосъобразно, като определено в минималния размер на санкционна разпоредба на чл. 414, ал.1 от КТ и при тези основни съображения е потвърдил оспореното НП като законосъобразно..

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219 ал.1 АПК.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания по чл. 348, ал.1,т.1-3 от НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН за неговата отмяна.

Касационната инстанция напълно споделя установената от районния съд фактическа обстановка, която съответства и на описаната в АУАН и в оспореното НП, както и изведените въз основа на нея правни изводи за законосъобразност на оспореното наказателно постановление.

Настоящият състав споделя изцяло правните изводи на районния съд, че съставеният от актосъставителя АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат изискуемите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и не са налице съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на НП, на процесуално основание. Административното нарушение, предмет на издаденото НП е установено по безспорен начин, като същото не може да се приеме за маловажно по смисъла на чл. 93,т.9 от КТ, вр. чл.11 от ЗАНН, за което районният съд е изложил правилни и обосновани мотиви, които се споделят изцяло и от настоящия състав на касационната инстанция.

Правилни и обосновани са изводите на районния съд, че административното нарушение по чл. 303, ал.3 от КТ, предмет на процесното НП е безспорно осъществено от санкционираното дружество, тъй като контролните органи при извършената проверка на 29.05.2020г. в търговски обект скара-чеверме, находящ се в

[населено място], паркинг на Д. П. 525, [улица], стопанисван от санкционираното дружество, са констатирани, че лицето К. Д.(непълнолетна) с ЕГН [ЕГН] полага труд без предварително разрешение от Инспекцията по труда. Релевантните факти и обстоятелства в тази насока са установени от попълнена от същото лице декларация, в която е декларирано, че полага труд като „почистване, салати“, с работно време от 13:00 до 17:00 часа.

Настоящият състав споделя правните изводи на районния съд за осъществено и доказано административно нарушение от жалбоподателя-касатор в настоящото производство. Същият в качеството си на работодател не е изпълнил императивното си задължение, преди да приеме на работа непълнолетното лице К. Д. като „работник чистене и зареждане“ да получи разрешение от Инспекцията по труда. Съгласно разпоредбата на чл.303, ал.3 от КТ лицата от 16 до 18 години се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. В случая, към датата на извършване на нарушението- 29.05.2020г. К. Д. е била на възраст 17 навършени години, но ненавършени 18 години. Следователно, за да бъде приета на работа е било необходимо разрешение от Дирекция „Инспекция по труда – С.“, каквото не е изискано и представено от санкционираното дружество.

Размерът на наложеното наказание- имуществена санкция от 1 500 лева е определен в законоустановения минимум, поради което и при условията на чл.27 ал.5 от ЗАНН, същият не подлежи на изменение.

По изложените съображения, касационната инстанция приема, че обжалваното решение е правилно. При извършената проверка по реда на чл. 218, ал.2 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, касационният състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон, поради което следва да остане в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното искане от ответника по касационната жалба, на същия следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 80.00 лева, на основание чл. 63, ал. 5, вр. ал.3 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от НЗПП, за настоящата инстанция. За предходната инстанция, с обжалваното решение са присъдени разноски в размер на 100.00(сто)лева.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, във вр.чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 20241113 от 02.11.2020г., постановено по НАХД № 13535/2020г по описа на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 11 – ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място], представлявано от Н. Г. К., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – [населено място] сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, юрисконсултско възнаграждение, за касационната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

